

ЗАЙНЯТИ БРАМИ ВОРОГА

ПІСЛЯ ВИПРОБУВАННЯ

Цікаво, щоб...Знаєте, в мене є начебто як уявлення — зробити так, щоб люди стояли, коли ми читаємо Слово. А вам це подобається? Ми піднімаємося, щоб скласти присягу вірності, ми піднімаємося заради своєї країни, чому б тепер не піднятися заради Слова?

2 Поки ми стоїмо, всього хвилинку. Нещодавно я читав одну статтю, і я розмірковував учора ввечері про тих людей, які стояли за Христа. Якщо ви не зробили цього, ви зробите це сьогодні?

3 Приблизно сімдесят п'ять років тому був один визначний євангеліст, я просто не можу пригадати його прізвище. Думаю, то був Артур МакКой, і він перейшов у ту країну. І однієї ночі йому наснилося, що він увійшов до Слави. І сказав, що він підійшов до Брами, і він сказав, що його не пустили. І сказав, що він сказав: “Я Артур МакКой зі Сполучених Штатів. Я євангеліст”.

4 І ось, вийшов придверник (отож, то був сон), і він вийшов, сказав: “Я взагалі не можу знайти вашого імені”.

Він сказав: “Ну, я був євангелістом”.

Він сказав: “Добродію, я...”

5 Він сказав: “Ну, чи є можливість, щоб...Тут щось не так”.

6 Він сказав: “Ні, добродію. Ось у мене Книга. Я взагалі не знаходжу вашого імені”.

І він сказав: “Ну, чи можу я зробити що-небудь із цим?”

7 Той сказав: “Ви можете подати свою справу на розгляд на Суд Білого Престолу”. Боже, допоможи. Я не хочу опинитися там.

8 Він сказав: “Що ж, якщо це моя єдина надія, думаю, тоді я подам свою справу на розгляд”.

9 І сказав, що потім йому снилося, що він летів кудись далеко, і просто...І коли він почав, сказав, що була темрява, і ставало все світліше й світліше, і сказав, що було таке враження, що не залишилося такого місця, куди б не проникло це Світло, але він опинився просто у Його центрі. І сказав, що Він промовив: “Хто наближається до Мого Престолу Суду?”

10 Він сказав: “Я Артур МакКой. Я євангеліст, скерував чимало душ до Царства”.

Він сказав: “Твоє ім'я не знайшли у Книзі?”

“Ні”.

Сказав: “Значить, ти звернувся до Мого Суду?”

“Так, пане”.

11 “Ти одержиш по справедливості. Я судитиму тебе за Своїми законами. Артуре МакКой, ти брехав коли-небудь?”

12 Він сказав: “Я вважав, що я був вельми непоганою людиною, доки я не попав у те Світло”. Він сказав: “Але в Присутності того Світла я був грішником”. Ми всі будемо такими. Можливо, ти зараз відчуваєшся безпечно, але почекай, поки ти прийдеш Туди. Яке, на твою думку, відчуття отут, коли Він помазує? Яким нікчемним ти відчуваєшся! Що ж буде на тому Суді Білого Престолу?

Він сказав: “Ти брехав коли-небудь?”

13 Він сказав: “Я вважав, що я був ширим, але деякі дрібниці, що, як я вважав, були білою брехнею — Там вони стали великими й темними”.

Він сказав: “Так, пане, я брехав”.

Він сказав: “Ти крав коли-небудь?”

14 Він сказав: “Я вважав, що я був чесним у цьому, й ніколи не крав, але, сказав, в Присутності того Світла я—я усвідомив, що були деякі справи, які я зробив, що були не зовсім чистими”.

Він сказав: “Так, пане, я крав”.

Він сказав: “Мій вирок. . .”

15 І він ось-ось вже має вислухати свій вирок — “Відправляйся у вічний вогонь, приготований дияволу та анголам його”, — сказав, що кожна кістка трепетала.

16 Сказав: “Я почув найприємніший голос, який я коли-небудь чув у своєму житті”. Він сказав: “Коли я озирнувся, щоб поглянути, я побачив найприємніше обличчя, яке я коли-небудь бачив; приємніше, ніж обличчя матері, голос приємніший за той, яким моя мати кликала мене”. Сказав: “Я озирнувся. Я почув голос, промовив: ‘Отче, це правда: він брехав, і він не був цілком чесним. Але, там на землі він стояв за Мене, — сказав, — нині Я стоятиму замість нього’”.

17 Ось що я хочу, щоб сталося Там. Я хочу стояти за Нього тепер, щоб, коли настане той час, Він став за мене.

18 Будемо читати з Буття 22; 15-й, 16-й, 17-й та 18-й вірші.

І Ангол Господній озвався до Авраама з неба вдруге,

І сказав: Собою клянуся, — це слово Господнє, — що ти вчинив цю річ, і не пожалів був сина свого, одинака твого,

То благословляючи, Я благословлю тебе... розмножуючи, розмножу нащадків твоїх, немов зорі на небі, і немов той пісок, що біля берега моря. І твої нащадки займуть міста свого ворога.

І благословляться всі народи землі у твоїх нащадках, бо ти послухався Мого голосу.

Помолимося.

19 Небесний Отче, візьми зараз цей текст, Господи, й послужи нам. Нехай Святий Дух донесе ці Слова, Господи, просто до кожного серця. Це вдовольнить наші сьогоднішні післяобідні очікування, бо вони є значні, Господи. І Ти сказав нам прохати наддостатності, щоб наша радість була повна. Ми прохаємо це в Ім'я Ісуса. Амінь.

Можете сідати.

20 Якщо я повинен буду назвати це темою, на декілька хвилин. Мій голос слабкий, тож з цієї причини мені доведеться стояти за мікрофоном. Я знаю, що там віддається луною, але ми трохи потерпимо. Я хочу назвати її: *Зайняти брами ворога після випробування*.

21 Наш епізод відкривається однією з найчудовіших сцен з Авраамом. Вам відомо, що Авраам — це батько вірних. І Авраамові було дано обітницю. І тільки як співнашадки з ним, через Христа — це єдине, як ми одержуємо обітницю — через Авраама. Отож, Авраам був просто звичайною людиною, але його було покликано Богом, і він був вірним тому поклику. Коли Бог промовляв до нього, він ані разу не засумнівався в тому голосі. Він твердо стояв з цим. Не мало значення, які були труднощі, він твердо стояв з цим.

22 І потім, йому було обіцяно сина. І, щоб одержати того сина, він чекав двадцять п'ять років, називаючи неіснуючим усе, що суперечило цьому. І потім, і усі земні роди повинні були благословитися в цьому сині. І патріарх був вірним своєму покликанню та обіцяному Слову.

23 Він був прикладом того, якими повинні бути ми. Отож, ми, померши у Христі, ми — Насіння Авраама.

24 Тепер, було два насіння Авраама. Одне з них було звичайним насінням; інше було духовним Насінням. Одне з них було звичайним, від його тіла; інше було Насінням його віри — віра, щоб нам також бути Авраамовим Насінням через обіцяне Слово.

25 І тепер, після того, як протягом двадцяти п'яти довгих років він випробовувався, і, замість того, щоб підупадати на силі, він ставав усе сильнішим. Розумієте, якщо це не сталося на перший рік, наступного року це буде ще більшим чудом, бо цьому вже два роки. І він, старішаючи, відлічував ті роки, і його тіло відмерло. Саррина утроба, утроба, тобто, вона (стала) була безплідною. І тому його міць відійшла, і було... Це було цілком неможливим.

26 Чи задумувалися ви коли-небудь, що вчинив там Бог? Розумієте, Він не просто зробив її утробу здатною до запліднення. Бо, пам'ятайте, якби Він вчинив це, тоді, пам'ятайте, якби Він вчинив це... в ті дні там не було цих молочних сумішей, щоб

давати дитині, молоко від корови. Розумієте? Він також повинен був. . . Її молочні судини висохли. Тож Він—Він не зміг би. . . Там повинно було дещо статися.

27 Потім, уявіть собі сторічну жінку під час пологів. Її серце не витримало б цього. Для сорокарічної жінки нині це важко. Її серце не витримало б цього. Отож, ви знаєте, що Він вчинив? Якщо ви звернете увагу. . .

28 Тепер, я знаю, що багато хто не погодиться. Чи нормально це буде — зробити це твердження? Розумієте, я. . . Це буде просто моя власна думка.

29 Розумієте, Біблія — це надприродна Книга. Її написано так, що її сховано від шкіл, богослова. Кому це відомо? Ісус дякував Богові. Він сказав: “Дякую Тобі, Отче, Ти сховав це від премудрих та розумних та відкрив це немовлятам, таким, що захочуть навчитися”. Це є Книга любові. Коли у серце входить Божа любов, тоді ти закохуєшся в Бога, тоді Він об’являє Себе, значення Біблії. Тлумачення Біблії — це Сам Бог, який витлумачує Свої обітниці. Але, Біблія, Її написано поміж рядків.

30 Ось, подібно як моя дружина, о-о, вона найпрекрасніша жінка в цілому світі, і я дійсно кохаю її. Вона кохає мене. Отож, коли я далеко від дому, вона напише мені листа, скаже: “Любий Білле, сьогодні я тільки-но поклала діток спати. Я сьогодні прала, — й все те, що вона робила, й таке інше”. Отож, вона каже це у листі. Але, розумієте, я кохаю її настільки сильно, і ми у такій мірі є одно, що я—я можу читати поміж рядків. Я знаю, що вона хоче сказати, розумієте, чи скаже вона мені це, чи ні, розумієте. Я—я знаю, що вона має на увазі, бо то моя любов до неї, й моє розуміння.

31 Що ж, саме так написано й Біблію. Розумієте? Вченість пройде просто над цим; вони так і не дійдуть цього. Розумієте, треба бути закоханим у Слово, в Нього, “щоб пізнати Його”. Розумієте?

32 Тепер, тепер, дивіться, що Він вчинив тут. Тепер, Авраам та Сарра обидва були “похилого віку”, — сказано у Біблії. Отож, це було не просто тому, що люди там жили довше. В Біблії сказано це — “Вони були похилого віку”.

33 Тепер, зверніть увагу, одразу ж після того, як з’явився цей ангол, про якого ми говорили; котрим був Елогім, Бог. І Він промовив, сказав Авраамові: “Я відвідаю тебе згідно періоду життя”. Тепер слідкуйте до кінця, вони були прообразом Церкви, від початку до кінця.

34 Тепер, дивіться. Сталося ось що. Отож, Він не просто підлатав Сарру та підлатав Авраама. Він обернув їх на молодого чоловіка та жінку. Ось, це може здатися дивним, але, тепер, прослідкуйте за рештою Слова й складіть це разом. Слово є натхнення, а ви повинні бути натхненні Словом. Тепер, пам’ятайте, одразу ж після цього, одразу після з’явлення цього Ангола. . .

³⁵ Можу собі уявити це: ті сиві коси Сарри — бабуся з шаллю на плечах, і невеличкий чепчик, — ходить, тримаючися за ціпок. “Мені, мати втіху з моїм паном, і він теж старий?” Бачите? А ось і Авраам, ця довга борода, тримається за ціпок, він був похилого віку.

³⁶ І, я уявляю, наступного ранку його плечі почали розпрямлятися, горб щез з його спини. Її коси починають мінятися. Вони знову стали молодими чоловіком та жінкою. Просто виявляв, що Він вчинить Царському Насінню Авраама, розумієте, коли ми “перемінімося за одну мить, як оком змигнути, й будемо підхоплені разом”.

³⁷ Дивіться, що сталося. Дозвольте мені зараз довести це вам. Тепер, вони відправилися в дорогу з того місця, де вони перебували, там біля Гомори; і пройшли до самого Герару, там у країні филистимлян. Ви звернули увагу? Подивіться по карті, як це далеко. Далеченька мандрівка для немолодого пари такого віку.

³⁸ І потім, поза цим, там у—у країні филистимлян, там був молодий цар на ім'я Амалик, і він підшукував дружину. І в нього були усі ті прекрасні дівчата-филистимлянки, та коли він узрів бабусю, він сказав: “Вона гарна на вигляд”, — і він закохався у неї та захотів одружитися на ній. Правильно. Угу. Бачите, вона була прекрасною. Розумієте?

³⁹ Вона обернулася на молоду жінку. Зверніть увагу, вона повинна була обернутися, щоб народити ту дитину. Бог зробив її новим створінням. І вона повинна була, щоб виростити цю дитину. І пам'ятайте, Авраам, “його тіло було все одно що у мерця”, і Сарра померла, коли Авраамові було... Ісакові було, я вважаю, сорок п'ять років, коли померла Сарра. І Авраам одружився на іншій жінці й породив сімох синів, окрім доньок, після цього. Ха-ха! Амінь.

⁴⁰ Розумієте, читайте поміж рядків. Це є прообраз. Це виявляє там, що Він зробить усім Дітям Авраама. Просто ми зараз наближаємося до цього, тож наші згорблені плечі та усе інше не має жодного значення, друзі. І наше сиве волосся, і що б там не було — це зараз не має значення. Ми не озираємося назад. Давайте будемо дивитися вперед на те, до чого ми рухаємося.

⁴¹ І, запам'ятайте, цей знак, який спостерігаємо ми — то був останній знак, який бачили Авраам та його Сарра, перш ніж з'явився обіцяний син. Ми віримо, що ми перебуваємо у тій годині.

⁴² Патріарх, після того, як цей хлопчик народився. Ви можете уявити собі Ісака, десь у дванадцятирічному віці — гарненький кучерявий хлопчик, карі оченята? Уявляю, як почувалася тая мати, прекрасна молода жінка, і ось, і його батько. І одного дня, ось, Бог сказав, заради приклада; нам здається далекою та година, коли це повинно прийти. “Я, через цього хлопчика, зробив тебе

батьком народів, але Я хочу, щоб ти відвів цього хлопчика на верхівку гори, яку Я вкажу тобі, і Я хочу, щоб ти вбив його там, для жертвоприношення”. Ви можете уявити собі це?

43 Від вас не вимагається зараз пройти отаку-от перевірку. Він не робить цього сьогодні. То були приклади, тіні.

44 Чи злякався Авраам? Ні, панове. Авраам сказав ось що: “Я цілком переконаний, що Він здатен воскресити його з мертвих, бо я й одержав його як з мертвих. І якщо оте Боже веління сказало мені вчинити оце ось, і я залишався вірним йому, і це вилилося в те, що у мене з’явився син; Бог здатен воскресити його з мертвих; звідки я й одержав його, як приклад”.

45 О-о, оце так, друже! Якщо Бог дає вам, п’ятидесятникам, Духа Святого, говоріння мовами, наскільки більше вам слід вірити в Його зціляючу силу, та Його добрість, та ласку! Якщо Він вчинив це, всупереч усім богословам в країні! Вони говорили, що цього не може бути, але Бог вчинив це, бо Він обіцяв це. Тоді стійте біля своєї Гармати, свого Слова, свого Меча, вірте Слову Божому. Бог так сказав, і це вирішує всі питання!

46 Зверніть увагу, тепер, він узяв його у триденну путь звідти, на мулах. Отож, я можу ходити пішки, коли я патрулював, я проходив по тридцять миль щодня, по безлюдних місцях; а ноги в нас, так би мовити, на бензині. Але ті люди, єдиним їхнім засобом пересування було або їхати на віслюці, або—або йти пішки. І він подолав триденну путь з того місяця, де він був, й потім підняв свої очі, там у дикій місцевості, й побачив здалека гору.

47 Він узяв Ісака та зв’язав йому руки. Що, як нам усім відомо, тут у Бутті 22, було прообразом Христа. Повів його на гору, зв’язаного, подібно як Ісуса вели на гору, гору Голгофа; прообраз Бога, який віддає Свого Сина, звичайно ж.

48 Та коли вони дісталися туди, й він був слухняний, в Ісаці почала прокидатися підозра. Він сказав: “Батьку, ось дрова, ось жертovníк, ось вогонь, але де ж жертва?”

49 І Авраам, знаючи це у своєму розумі, однак, там знаходилося Слово Боже, він сказав: “Сину мій, Бог здатен нагледіти Собі жертву”. Він дав назву тому місцю “Єгова-Іре”.

50 І коли він зв’язав свого сина, той був слухняний до смерті; поклав його на жертovníк, витяг ножа з піхов і вже хотів був відняти життя в свого власного сина. Та коли він зробив це, Щось схопило його за руку й сказало: “Аврааме, зупинися”.

51 І у той момент в нього за спиною забежав баран, його роги заплуталися у чагарнику.

52 Чи задумувалися ви коли-небудь, звідки з’явився той баран? Пам’ятайте, в тій місцевості повно левів, та вовків, та шакалів, а то звірі, що їдять овець. І наскільки далеко він був від цивілізації?

І, потім, на верхівці гори, де немає води. І він там усюди збирав каміння, щоб збудувати жертвник. Звідки ж з'явився той баран? Розумієте?

53 Але то було не видіння. Він вбив барана; в нього була кров. Що він сказав? “Бог здатен нагледіти Собі жертву”.

54 Як *ви* підніметеся з того крісла? Як видужає *ота* спастична дитина, або *ви* — з отого крісла, *ви* — звідти, *ви* — з хворобою серця? Якою б не була проблема — “Бог здатен нагледіти Собі”.

55 Авраам повірив цьому. Патріарх залишився вірним обітниці. І Він дає обітницю, що “твоє насіння! Бо ти повірив Моєму Слову, і, якими б не були обставини, твоє насіння оволодіє брамами свого ворога”.

56 Чому? Кожен ворог, що виступав, як приклад, проти Авраама, Авра-... Ворог, що “вона надто стара. Я надто старий. Усе *оце*, й усе *інше*”. Він все одно залишався вірним тій обітниці.

57 Отож, людина, яка набуває таку віру, все одно, без огляду на обставини, буде приймати Боже Слово. Тепер, якщо ви не можете так робити, значить, ви не є Насінням Авраама. Це та віра, яку мав Авраам, його Насіння.

58 Авраамовою обітницею було те, що його “Насіння”, тепер, його царське Насіння також, як я сказав вам деякий час тому. І ця печатка, яку Він дав Авраамові — то була печатка обітниці. І царське Насіння, згідно Ефесянам 4:30, “запечатане Духом Святим”, після того, як вони вистояли у випробуванні. Поміркуйте над цим.

59 Багато хто вважає, що вони одержали Духа Святого. Багато хто заявляє, що має Духа Святого. Багато хто може виявити чимало знаків та свідоцтв на це. Та все одно, якщо це не зможе залишитися з цим Словом, то не є Дух Святий. Розумієте?

60 Вірте кожному Слову, й тоді, після випробування, ви будете запечатані. Коли ми віримо кожній обітниці у Слові, тоді Дух опечатує нас на підтвердження обітниці. Ось як, ось яким був Авраам, ось як він вчинив це. Тоді й тільки тоді ми одержуємо право оволодіти брамами свого ворога. У вас не вийде здійснити це, поки ви перш не станете тим Насінням. Пам'ятайте, у Біблії. . .

61 Я говорив про це, в Х'юстоні чи ще десь, нещодавно. . . тобто, я маю на увазі, Далас. *Знак*.

62 Розумієте, єврей міг показати, там у Ізраїлі, що він був євреєм через обрізання. Але Бог сказав: “Коли Я побачу кров! І кров буде для вас знаком”.

63 Життя, яке було у крові, не могло перейти на того, хто вклонявся, тому що, ось, то було життя тварини, то була лише тінь, що вела до справжнього Життя. В такому разі, хімічний склад, сама кров повинна була червоніти на дверях та одвірках.

64 Бувши нанесена ісопом, котрий був звичайнісіньким бур'яном, виявляючи, що необов'язково мати якусь над-віру. Необхідно просто мати те саме, віру, яка є у вас, скажімо, щоб завести своє авто, поїхати до церкви. Розумієте? Багато хто з людей вважає, що вони повинні стати чимось. . . Але, ні, ні, то є хибним. Просто звичайна віра — це все, чим ви повинні наносити Кров. Слухайте Слово, й вірте Слову, застосовуйте Його — ось і все. Просто рвали бур'ян де завгодно там у Палестині, — ісоп — звичайнісінький бур'ян, що ріс у розщелинах стін та усюди, — вмочали у кров та наносили це на наддвіркі та одвірки.

65 І, запам'ятайте, мене не обходить, скільки вони перебували у заповіті, наскільки єврей міг показати, що він обрізаний, наскільки порядною людиною він був — увесь заповіт втрачав силу, якщо там не було знака. Тільки — “Коли Я побачу кров”.

66 Отож, Кров тепер. Знак — то не хімічний склад, хімічний склад Крові Христа, бо Вона пролилася тисячі років тому.

67 Але, розумієте, там, де...там повинен був бути хімічний склад, життя у тварині не могло перейти на людину, бо життя тварини не має душі. Тварина не відрізняє правильне від хибного. Це людська істота має душу.

68 Тепер, та коли Ісус, Син Божий, непорочно народжений, пролив Свою Кров, Життя, що перебувало у тій Крові — то був Сам Бог. В Біблії сказано: “Ми є спасені Життям, Кров'ю Бога”. Не кров'ю єврея, не кров'ю поганина, але — Життям Божим. Бог створив цю клітинку Крові, народжену непорочно. Вона не знала чоловіка, вона й не. . . і яйцеклітина вийшла не від неї.

69 Я знаю, що багато хто з вас хоче вірити, що яйцеклітина виникла від неї. Яйцеклітина не може опинитися там без певного відчуття; що ж Богу робити тоді? Розумієте?

70 Він створив і яйцеклітину, і клітинку Крові, й то була skinія Божа, свята. “Я не дам Своєму Святому побачити тління”. Бачите, звідки з'явилася яйцеклітина? “І Я не залишу Його душі у шеолі”. Його тіло було святе! О-о, подумати тільки! Ви не вірите, не можете цьому вірити, як же ви можете називатися Християнами?

71 “Ми спасені Кров'ю Бога”. Ось де перебуває моя віра. Вийти туди не у крові пророка, вийти туди не у крові якоїсь пересічної людини, чи вчителя, чи богослова. Ми виходимо туди у Крові Бога. Бог так сказав. Він став людською істотою. Він перемінив Своє місцеположення. Він розтягнув Свого намета тут з нами й став одним з нас. Він є наш Родич-Відкупитель. Він повинен був стати нашим родичем, бо такий був закон. Бог став людиною та перебував поміж нами.

72 Зверніть увагу, як, роблячи це, Він приходить від Нього — Бог, Дух, й той Дух переходить на віруючого. Тому, Життя, яке було у нашій Жертві — нас ототожнено тим самим Життям.

⁷³ В такому разі як же вони можуть бачити, як Життя Боже рухається поміж людей, й називати Це чимось нечистим, в той час як Це є наше ототожнення нашої Жертви? “Хто вірить у Мене, ті справи, що Я їх чиню, він чинитиме також”. Його Життя вертається на жертв-. . . з Жертви, коли ми покладаємо свої руки на Нєї та позначаємо себе мертвими по відношенню до своїх власних думок. То як же ми можемо дозволяти деномінаціям заштовхувати нас у віровчення та інше, й говорити, що ми віримо Цьому? Ми мертві для всього того.

⁷⁴ Павло сказав: “Нехай ніщо з цього не турбує мене”, — бо він був прив’язаний до абсолюту, Христа. І усяке правдиве досягнення зв’язане з абсолютом, а мій абсолют — це Слово. І кожен інший, хто—хто дійсно народився від Духа, їхнім абсолют є Боже Слово. Я прив’язаний до Нього. Я поклав свої руки на Нього. І Воно зайняло моє місце, і я ототожнивсь з Ним. Ми знали, що Він обіцяв ототожнити Себе з нами. Це зроджує істинну віру: не твою власну віру, але Його віру; щось таке, що непідвладне тобі. Він контролює це. Тепер, зверніть увагу. Тоді й тільки лиш тоді, коли. . . обітницю дано тобі.

⁷⁵ Не має значення, до скількох церков ти приєднався, скільки разів тебе охристили: обличчям вперед, назад, як завгодно. Доки на тебе не буде поставлено тієї Печатки, доти в тебе нема права називати себе спільником своєї Жертви.

⁷⁶ А що таке Божа Печатка? У Ефесянам 4:30 говориться: “Не засмучуйте Святого Духа Божого, яким вас запечатано до Дня вашого відкуплення”. Не від однієї евангелізації до іншої, але — Вічно запечатані до Дня, коли вас буде відкуплено.

⁷⁷ І, запам’ятайте, якщо вас не було у Божих думках, ви ніколи й не будете з Богом. Кому з вас відомо, що Він був відкупителем? [Громада каже: “Амїнь”.—Ред.] Що ж, тоді, усе відкуплене повинно вернутися туди, звідки воно відпало. Тож якщо Він прийшов відкупити нас, як же ми можемо, що колись не потребували відкуплення, й ми усі були “народжені в гріху, зачаті у беззаконні, прийшли у цей світ, кажучи брехню”? Це виявляє, що, перш ніж існував світ, чи зірка, чи повітря, чи щось іше, справжній Християнин був атрибутом Божих думок. Це є Вічне, й Він прийшов, щоб викупити нас. Це є Божа думка, проречена у слово, проявлена та ви-. . . повернена до Його думок.

⁷⁸ Родич–Відкупитель! Це причина, чому Сам Бог повинен був стати одним з нас, щоб відкупити. Ніхто інший не міг здійснити це. Це не міг здійснити Ангол, ніхто інший. Він повинен був зійти, бути спокуюваним подібно нам, щоб відкупити нас.

⁷⁹ Тепер зверніть увагу на природне насіння Авраама. Давайте розглянемо декого з того звичайного насіння та побачимо, чи додержував Бог Своє Слово природному насінню, котрим був Ісак. Давайте розглянемо декого з природного насіння, хто вірив повній Божій обітниці та не мав сумнівів. Тепер, пам’ятайте, там

були десятки тисяч, і тисяч, помножені на тисячі тисяч, які були обрізані, й усе таке, і все одно не були Авраамовим Насінням. Атож: “Не той юдей, хто зовні юдей — той, хто внутрішньо є юдеєм”. Вони, багато хто з них зазнали поразки, гіркої поразки.

⁸⁰ Погляньте, в пустелі, вони говорили: “Ми. . .” В день Пасхи, тобто, коли пили біля джерела, Святого Івана 6. Вони усі раділи.

⁸¹ Ісус сказав: “Я є та Скеля, що була в пустелі. Я є той Хліб, що зійшов від Бога з Неба; якщо людина з’їсть від нього — не помре”.

⁸² Вони казали: “Наші батьки сорок років їли манну в пустелі”.

Він сказав: “І вони, кожен, мертві”.

⁸³ *Мертвий* — візьміть це слово та дослідіть його, побачте, що воно означає — “відокремлений Навічно”. Однак, вони були насінням Авраама. *Смерть* означає “відокремлення, знищення, цілковито розпався, знищення”. Ісус сказав, що вони, кожен з них — мертві, однак, вони були обрізаними юдеями.

⁸⁴ Розумієте, нещасні люди, тільки лиш тому, що ми методисти, баптисти, пресвітеріани, одержали якесь віровизнання, й усе тому подібне; диявол вірить точно так само, як і ми.

⁸⁵ Але ви повинні ототожнитися з Цим. Бог має засвідчити, що Це є правда, через опечатування Святим Духом. Ніяких сумнівів у Слові!

⁸⁶ Якщо ти кажеш: “Ну, ось, то було для іншого дня”, — там щось не так.

⁸⁷ Що якби якийсь чоловік прибів, і ти сказав йому, що сяє світло, а він би забіг до підвалу, сказав: “Я просто відкидаю це. Я просто відкидаю це. Не існує такого, як світло. Я не вірю цьому”? З тією людиною було б щось не так. Він хворий на голову. Якщо він відкидає його теплі промені та його життєдайне джерело, в нього щось негаразд з головою.

⁸⁸ І коли людина бачить Слово Боже чітко прояснене перед собою й ототожнене, й потім зачинає та опускає свої деномінаційні фір'янки — з тією людиною щось негаразд, духовно. З нею щось негаразд. Там щось духовно негаразд. Вона просто не може прийняти Це. “Сліпі, й не знають цього”, — йдуть на Суд, й суддею буде Бог.

⁸⁹ Зверніть увагу, коли вони—вони вчинили це, й ці насіння тепер, які повірили Цьому, дивіться, що сталося. Давайте тепер розглянемо декого з них, з насіння Авраама.

⁹⁰ Давайте візьмемо єврейських дітей, бо вони залишилися вірними й не бажали миритися з поклонінням бовванові. Вони відмовилися вклонятися бовванові, якого зробив цар країни. І, до того ж, його було зроблено за подобою святої людини — Даниїла.

⁹¹ Виявив, що поганську расу ввели у неправду, вклоніння зображенню святої людини. Закінчується так само, коли людей змусять вклонятися людським зображенням. Це прийшло через

об'явлення, від Даниїла, який був здатен витлумачити Слово, яке було написане в рукописанні на стіні. Ось як це прийшло, і ось як це закінчується, — так само, — поганський бовван.

⁹² Зверніть увагу, вони відмовилися це зробити. І що вони вчинили? Вони були Авраамовим насінням, яке залишилося вірним Слову, й вони оволоділи брамами ворога — полум'я. Вони оволоділи. Що ж, Боже Слово є правдивим.

⁹³ Даниїл, якого перевіряли на поклоніння єдиному правдивому Богу. Його перевіряли на це. І під час випробування, він вистояв у випробуванні. І що ж вчинив Бог, після того, як, здавалося, усе обернулося проти нього, як сказали б ми? І там не знали, що робити. Його збиралися згодувати левові. Та Даниїл залишився вірним у випробуванні, що існує один правдивий Бог, й він оволодів брамами свого ворога. Бог спинив пашу левові.

⁹⁴ Мойсей залишився вірним обіцяному слову перед лженаслідувачами — Яннієм та Ямврієм, у випробуванні. Дивіться, Бог зустрів його, з надприродним, сказав йому піти вчинити оце все, виявити ці ознаки, й у кожній ознаці був голос. Мойсей відправився туди, настільки вірний, наскільки міг. Він кинув палицю додолу, й вона обернулася на змія. Знаєте що сталося? Ось з'явилися наслідувачі й вчинили те саме.

⁹⁵ Тепер, Мойсей не піднімав руки вгору, не говорив: “Ну, я вважаю, то все є хибним”. Він залишався там й чекав на Бога. Він залишився вірним. Не мало значення, скільки там було наслідувачів, він залишився вірним. І коли він залишився вірним своєму дорученню — вивести той народ звідти. Коли брама води стала на його шляху, Бог дав йому оволодіти нею, й Він відкрив браму Полум'яним Столпом, який вів їх. Він повів людей далі до обіцяної країни.

⁹⁶ Ісус Навин, іще один визначний лідер. Тільки двоє з...увійшли до обіцяної країни — Ісус Навин та Калев. Вони прийшли на місце, котре звалось Кадеш, яке було центром світу на той час, настільки, що то було судне місце. І, о-о, вони вислали дванадцять вивідувачів оглянути ту країну, й дванадцятро їх повернулися.

⁹⁷ Десятеро з них говорили: “О-о, це надто складне завдання. В нас просто не вийде здійснити це. Ну, ті люди, ми проти них як коники”.

⁹⁸ Але що робив Ісус Навин? Він заспокоював народ. Він говорив: “Почекайте-но хвилинку. Ми є більше ніж здатні захопити її, не має значення, які ми незначні, чи у якій меншості”. Що він робив? Він залишився вірним тій обітниці — “Я даю вам цю країну”, — але ти відвойовуєш кожен її дюйм.

⁹⁹ Ви вірите цьому, мамо? Бог дав вам ваше зцілення, але ви відвойовуєте кожен його дюйм. “Кожне місце, на яке стануть

стопи ваших ніг, Я даю вам у володіння”. *Сліди ніг* означає “володіння”. Це все ваше, кожна обітниця належить вам, але ви зараз будете відвойовувати кожен дюйм дороги.

¹⁰⁰ Тепер, Ісус Навин знав, що сказав Бог. Він був насінням Авраама. Розумієте? Він сказав: “Я вірю цьому, що Бог дав нам цю країну, і ми є більше ніж здатні зайняти її”. І з тієї причини, що він витримав перевірку, проти усієї групи ізраїльтян — усі коліна та усі люди стогнали й плакали. Ісус сказав: “Зберігайте спокій! Бог дав обітницю”.

¹⁰¹ Не має значення, які в тебе розміри, і яке протистояння, і що сказав лікар — Бог дає обітницю. Справа Бога й здійснити її.

¹⁰² Що він зробив? Коли він підійшов до ріки Йордан, він захопив браму. Ось що він—він вчинив.

¹⁰³ Єрихон закrywся, як черепаха під панцирем. Що ж він зробив? Він оволодів брамою.

¹⁰⁴ Навіть одного дня, коли його ворог намагався перемогти його, він оволодів брамами свого ворога настільки, що він наказав сонцю стояти на місці. І сонце послухалося його, й нікуди не рухалося протягом двадцяти чотирьох годин.

¹⁰⁵ Бог є вірний Своїй обітниці, не має значення, що Він повинен буде виконати; скоріше Небеса збанкрутують, аніж Він дозволить, щоб Його Слово зазнало поразки. Він не давав обітниці, яку Він не зможе додержати. “Я Господь, який зціляє всі твої недуги. Якщо покладуть свої руки на хворих — ті уздоровляться”. Амінь. “Якщо можеш вірити — все є можливим”.

¹⁰⁶ Ісус Навин повірив у це, хоча Богу довелося зупинити обертання землі. Тримав її на місці якоюсь іншою Силою, Своєю Власною силою; що земля взагалі не оберталася протягом двадцяти чотирьох годин, поки Ісус не відомстив своєму ворогові. Він захопив браму. Авжеж, захопив. Бог є вірний завжди.

¹⁰⁷ Тепер, якби у нас був час, щоб іще торкнутися героїв, але в мене зараз є приблизно десять хвилин. Погляньте, якими були усі ці дорогоцінні герої та звитяжні вояки віри — вони усі померли біля брам смерті. Вони всі загинули просто біля брам смерті.

¹⁰⁸ Потім з’явилося Царське Насіння Авраама. Ті всі були природним насінням, від Ісака. Але ось з’являється Царське Насіння Авраама, котрим був Христос, Насіння віри Авраама — те, чим повинні бути ми; просто погляньте, як, чи є ми цим, чи ні. Природне насіння було тільки лише прообразом. Усі інші народилися звичайним народженням, але Він прийшов, народившись непорочно. Розумієте, значить, це не було від насіння єврея Авраама. Він з’явився через насіння віри обітниці. І, в такому разі, через цього Мужа, нам повинно бути Його дітьми.

¹⁰⁹ Дивіться, що Він робив. Коли Він був на землі, Він загарбував та захоплював кожну браму, якою володів ворог — Царське Насіння. Він обіцяв це через Слово. Він загарбував це.

Він загарбував брами хвороби, заради нас. Ось що Він прийшов виконати. Він, — пам'ятайте, хворі, — Він загарбав ті брами. Вам не треба їх загарбувати — Він загарбав їх. Іншим треба було загарбувати свої власні брами. Вам не треба їх загарбувати — їх вже загарбано. Він загарбав брами хвороби. І що Він робив, коли Він загарбував брами смерті, говорив, чого Він бажає? “Усе, чого будете прохати на землі, й усе, що зв'яжете на землі — Він зв'яже це на Небі”, — дає нам ключі від брами.

¹¹⁰ Він загарбав брами спокуси. Словом. А ключами було — “Спротивтеся ворогу, й він утече від вас”. Усе це Він переміг, переміг усяку хворобу.

¹¹¹ Він переміг смерть, й Він переміг шеол. Він переміг смерть та шеол. Він переміг те, чого не могли перемогти інші, бо вони зі звичайного насіння. Оце ж ось — духовне Насіння. Він захопив брами могили й воскрес третього дня задля нашого виправдання.

¹¹² “І ми тепер більше, ніж переможці”. Ми просто входимо у це, як у спадок — “Більше, ніж переможці”. Ми зараз маємо справу з ворогом, який зазнав поразки. Хвороба зазнала поразки. Смерть зазнала поразки. Пекло зазнало поразки. Усе зазнало поразки. О-о, подумати тільки! Ось, якби я був удвічі більший за розмірами, може, я почувався б удвічі краще. Ми протистоїмо ворогу, який зазнав поразки.

¹¹³ Недивно, що Павло міг сказати, коли там ставили колоду, щоб відрубати йому голову, він сказав: “О смерте, де твоє жало? Покажи мені, де ти можеш змусити мене корчитися й кричати. Могило, де твоя перемога, і, ти вважаєш, що ти мене переплавиш там? Я вкажу тобі на порожню отам; і я — в Ньому, останнього дня Він воскресить мене”. Переможений ворог!

¹¹⁴ Царське Насіння Авраама! Тепер, звичайне насіння не могло б вказати на Це. Але Царське Насіння може перемогти, вже перемогло, бо Він пройшов перше за нас й захопив кожную браму для нас. Зараз Він, через дві тисячі років, Він стоїть поміж нами — могутній Переможець. Він переміг не тільки хворобу... Він переміг хворобу. Він переміг спокусу. Він переміг кожного ворога. Він переміг смерть. Він переміг шеол. Він переміг могили й знову воскрес. І, через дві тисячі років, ось Він стоїть поміж нами, у цей післяобідній час, ототожнює Себе — могутній Переможець! Амінь. Він досі тут, живий, підтверджує Свою обітницю, Царське Насіння Авраама! О-о, подумати тільки! І ворог. . .

¹¹⁵ “Він захопить брами свого ворога”. Для тих, Насіння, Він знаходиться тут, живий, щоб підтверджувати Себе кому? Тим призначеним Насінням, які зможуть побачити це. Він переміг те. Котрі, після своєї перевірки обітницею Слова, — вони були запечатані Духом Святим у Тіло Христове, — їм підтверджується (що?) Євреям 13:8 як правдиве. Їх запечатано там Духом Святим, тим Духом Святим, який був через. . . Авраам провидів це; вірою

він повірив у це. А ми тепер приймаємо Це, дивлячися на обітницю того, що Він сказав. Й Івана 14:12 підтвердилося в ці останні дні Самим воскреслим Переможцем.

¹¹⁶ Не якась система, але — Особа, Христос, Переможець. Не моя церква, не моя баптистська церква, чи ваша пресвітеріанська, методистська, чи п'ятидесятницькі, не через це, але — через Ісуса Христа. Він живе сьогодні. Він подолав це, задля нашого виправдання.

¹¹⁷ І оскільки Він живе, Він сказав, що ми житимемо також. “Не хлібом самим житиме людина, але кожним Словом, — не частиною Слова, — кожним Словом, що виходить з уст Божих”. “Я є Воскресіння й Життя. Той, хто вірить у Мене, хоч і вмере — буде жити. Кожен, хто живе та вірить у Мене — повіки не вмере. Чи віриш ти цьому?” Захопити браму кожного ворога!

¹¹⁸ Як же він міг перемогти Босворта, коли Бог... Босворт був у Переможці. І це є причина, чому він сказав: “Найщасливіша година в моєму житті — саме тепер”. Угу. Він знав того Могутнього Переможця. Його певність покоїлася з Ним. О-о, подумати тільки! Нині ми можемо співати:

Живучи, Він любив мене; в смерті — Він спас мене;

Похований — всі ті гріхи мої геть Він забрав;
Воскреслий — навіки мене оправдав.

Він прийде, я знаю, славетного дня!

¹¹⁹ До тих, кому здається, що вони зазнають поразки. Думаю, то був Едді Перонет — він не міг продати свої Християнські пісні. Вони нікому не були потрібні. Ніхто взагалі не брав їх. О-о, розбитий, і віруючий! В один з днів Святий Дух зійшов на нього. Брама його ворога, який не хотів приймати його літературу! Дух торкнувся його, й він схопив ручку, Бог дав йому написати інавгураційну пісню.

Усі нехай прославлять Ім'я Ісуса!

Нехай Анголи падуть ниць.

Несіть царську корону.

Вінчайте Його Царем усього.

¹²⁰ Сліпа Фанні Кросбі, колись. Сказали: “Що ж це значить для вас?” Якись... Вона не продала свої первородні права, як п'ятидесятник Елвіс Преслі, чи як Бун з церкви Христа, чи як Ред Фоллі — продають свої таланти цьому світові; вони одержали цілі парки ‘Кадиллаків’, та мільйони доларів, золоті платівки. Але Фанні Кросбі залишилася вірною своєму місцю. Вона вигукнула:

Не пройди, Ісус, мене Ти,

Вчуй мій гіркий плач.

Як до інших Ти звернешся,

Не минай мене.

Сила Ти моя й розрада,
Більше, ніж життя.
Кого на землі ще маю?
А чи в Небесах?

121   Ті сказали: “А що як ви, коли дістанетеся на Небо, будете сліпою?”

Вона сказала: “Я все одно упізнаю Його”.

Сказали: “Як же ви впізнаєте Його?”

Сказала: “Я упізнаю Його”.

Сказали: “Міссіс Кросбі, ви могли б заробити мільйон доларів”.

Вона сказала: “Не треба мені мільйона доларів”.

122   “Як же ви впізнаєте Його?” Вона сказала:

Я впізнаю Його, впізнаю,
І, відкуплена, стану перед Ним.
Я впізнаю Його, впізнаю.

123   “Якщо я не зможу Його побачити, я впізнаю за слідами від цвяхів на Його руках”. Вона захопила браму свого ворога. Так.

124   Якщо ти у Христі! Він сказав: “Якщо ви перебуваєте у Мені, й Мої Слова перебувають у вас — прохайте якого хочете ключа, прохайте браму, яку ви хочете захопити, прохайте чого бажаєте, й це буде дано вам. Якщо ви перебуваєте у Мені, й Моє Слово перебуває у вас — ви можете захопити браму будь-якого ворога, яка з’явиться перед вами”. Ти — царське Насіння Авраама.

125   Якого ж роду брама стоїть перед тобою? Якщо це хвороба — ти є більше ніж переможець на це. В такому разі ми можемо сказати, заспівати цю стару добру пісню:

Кожна обітниця у цій Книзі — Моя.
Кожен розділ, кожен вірш. . . й так Божественно,
Я вірю в Його Божественну любов,
Бо кожна обітниця у цій Книзі — моя.

126   Ми є більше ніж переможці, й Насіння Авраама оволодіє брамою ворога! Коли вони кажуть, що оці Речі не можуть статися, коли Це хочуть назвати дияволом, чи Вельзевулом, чи якимсь іще, Бог обов’язково має перемогти кожную браму й захопити ворога.

Будемо молитися.

127   Господи, нехай Насіння Авраама. . . Я знаю, що вони побачать Це, Господи. Як же оте Слово може впасти й не попасти на той справжній Грунт? Я молю, щоб вони зрозуміли зараз. Нехай кожна людина, яка стане у молитовну чергу, уздоровиться.

128   Господи, якщо тут досі є такі, хто ще не сповідав, не піднявся перед усіма й не став за Христа, готовий відкинути усі віровчення

та холодні, формальні, мертві речі, які відбирали їх від Тебе. І нехай вони зараз піднімуться й скажуть: “Я прийму Його як свого Спасителя”. Тоді у той День Ти будеш стояти за них.

129 Поки ми схиляли свої голови, якщо тут є ті, хто хотів би піднятися всього на хвилинку для молитви, сказати: “Я хочу стати за Нього зараз, щоб Він у той День став замість мене, в Його Божественній Присутності”. Я прохаю вас й надаю вам можливість, щоб ваше ім'я було занесене до Книги Життя — підніміться, будь ласка. Я не прохаю вас приєднатися до якоїсь церкви. Я прохаю вас прийти до Христа, якщо ви тут, і не знаєте Його.

130 Благословить тебе Бог, синку. Чи буде іще хто-небудь, хто скаже: “Я—я хочу зараз встати”. Благословить вас Бог, леді. Благословить вас Бог, моя сестро. “Я хочу...” Благословить вас Бог. Благословить вас Бог. “В цю післяобідню годину, я приймаю рішення”. Ці прекрасні люди, чоловіки та жінки, піднімаються — “Я прийму рішення, в цю післяобідню годину”.

131 І в той день, коли лікар скаже: “Що ж, аварія — в нього кровотеча, смерть на ньому, чи на ній”. Чи, одного ранку, ти згадаєш своє рішення. Стань же тепер за Нього.

132 “Якщо ти соромишся Мене перед людьми, Я посоромлюся тебе перед Батьком Моїм та святими Анголами. Але якщо ти будеш визнавати Мене перед людьми — того й Я визнаю перед Батьком Моїм та святими Анголами”.

133 Благословить вас Бог, моя сестро. Чи буде хто де-небудь там на балконі? Просто зараз, поки ми чекаємо. Деякі з них, ще у головному залі? Добре. Я ловлю тебе на слові, друже.

134 Якщо Слово падає на родючий Грунт, як ота жіночка біля криниці, вона—вона зрозуміла. Вона мала представлення у Небі, від заклад-...до того, як було закладено світ. Коли те Світло торкнулося Цього, вона розпізнала Це.

135 Благословить вас Бог, мій брате. Це є хоробрий... Благословить вас Бог, мій брате. Мабуть, ви чинили в своєму житті величні справи; нині ж ви робите найвеличнішу річ, яку ви коли-небудь робили — встаєте за Христа.

136 Наш Небесний Отче, в цю післяобідню годину насіння впало на якийсь ґрунт. Ми бачимо, як проростає Життя. Чоловіки та жінки піднімаються на ноги, і всевидяче око Бога, Котрий є всюдисутній, всезнаючий, всемогутній — бачить їх. Вони Твої, Отче. Я представляю їх зараз Тобі, як трофеї.

137 Нехай же оце переживання їх, що стоять отам, знаючи, що вони зробили, знаючи, що це означає, що вони піднімаються, щоб зайняти своє місце з небагатьма зневаженими Господніми. Нехай вони залишаться вірними до того Дня, коли вони піднімуться у Твій Присутності, тоді той прекрасний Голос скаже: “Так,

одного дня у Бетон-Руж, або, у невеличкому будиночку, що зветься Денхем Спрінгс, він встав за Мене, Батьку, нині ж Я стоятиму за нього чи за неї". Даруй це, Господи. Вони Твої, в Ім'я Ісуса. Амінь.

Благословить вас Бог, за вашу позицію. Нехай Бог завжди. . .

138 Тепер, зробіть оце ось, заради мене. Розпитайте, якщо ви знаходитесь недалеко від оцих пасторів, побачтеся з декількома, поговоріть з ними. Якщо вас ще не було охрищено Християнським хрищенням — охристіться. Увілліться тепер у середовище віруючих, справжніх віруючих, не удаваних віруючих — справжніх віруючих.

Коли будемо молитися, давайте помолимося за ці хусточки.

139 Небесний Отче, ці хусточки зараз підуть; куди — я не знаю. Можливо, якийсь старий сліпий татко сидить десь тут на якомусь болоті, очікуючи прибуття цієї хусточки; дитинка лежить там на лікарняному ліжку; мати стоїть, у розпачі, очікуючи повернення хусточки. Небесний Отче, я молю, щоб Ти пішов з ними. І на знак Твоєї сьогоднішньої Присутності й нашої віри у Тебе, оскільки ми проповідували Твоє Слово, нехай віра, яка була в Авраамі, й віра, яка була з'явлена й дана нам Ісусом Христом, нехай вона піде з цими хусточками й уздоровить кожного, на кого це будуть покладати. Ми відправляємо їх, в Ім'я Ісуса. Амінь.

140 Тепер, всього хвилинку, перш ніж ми скличемо молитовну чергу. Всемогутній та всесильний Бог, Величний, Вседостатній. . . Будь ласка, друзі, я—я збираюся почати молитися за хворих, і я. . . Напевно, коли ми візьмемося, мені—мені, можливо, не вдасться нічого вам сказати; деякі з вас можуть піти до того часу. Ким би ви не були, навіть якщо ви й не піднімалися, хвилину тому, і ви не є певні. . .

141 Якщо ти член церкви, то добра річ, але цього недостатньо. Розумієш, багатий молодий вельможа був членом церкви. Розумієш? Він запитався в Ісуса, що йому зробити, щоб одержати Вічне Життя. Він так і не прийняв Це. Він відійшов. Яку дурість вчинив той молодик. Не ставайте на його місце. Ви пам'ятаєте останній раз, де він з'явився? Через якийсь час, він досяг процвітання. Він розбагатів. В нього дійшло до такого, що навіть його клуні розсідалися. Але потім ми бачимо його останнє з'явлення — у пеклі, мучився у полум'ї. Не, не дозволяй, щоб з тобою це сталося. Прийми Христа.

142 Ви, молодь, ви, юні дівчата, юні хлопці, якраз на поворотному пункті життя — будь ласка, зробіть це. Прислухайтеся до мене, як—як до свого брата — того, хто любить вас. Я тут, бо я люблю вас. Я люблю Бога, і я люблю вас, і я не можу любити Бога, якщо я не люблю вас.

143 Я радо обрав би одержувати від вас зауваження, одержувати їх стосовно мого сина отам чи когось з моїх дітей. Щоб мені просто . . . Я, я обійдуся без цього. Будь-який з батьків робитиме це; так і Бог. Розумієте? Любіть Його народ. Любіть один одного.

144 Ви кажете: “За що ж ти їх розпикаєш?” Істинна любов — виправляюча.

145 Якщо твоя дитина сидить на вулиці; ти кажеш: “Ну, малий сидить там. Не слід було б йому так робити, але я не хочу зачіпати його дитячі почуття”. Ти не любиш його. Його ж там вб’ють. Якщо ти любиш його, ти приведеш його й даси йому хльосту. Ти примусиш його слухатися.

146 Ось як чинить Бог. Любов виправляюча, і це є істинна любов.

147 Коли проповідник стоїть і дозволяє вам, жінки, стригти свої коси, та фарбуватися, та усе інше, й не виправляє вас — там нема істинної любові; й не вкаже на це. І дозволить вам, чоловіки, одружуватися по три чи по чотири рази, й усі ці інші речі, й дивитиметься на це крізь пальці — там нема істинної любові. Дозволить вам приєднатися до церкви, й поплескуватиме вас по плечу, й душитиме вас якимось віровченням, тоді — “Це все, що від тебе вимагається — приєднатися до святої церкви”, — там нема любові. Або ж цей чоловік сам настільки повністю загинулий, що не бачить.

148 Істинна любов — виправляюча, й повертає вас до Слова Божого.

149 Погляньте на Ісуса, як, що Він говорив, бо Він любив їх — так сильно, що Він помер замість них, в той час як вони навіть вимагали Його Крові.

150 Тепер, нехай величний Святий Дух. . . Я хочу почекати всього хвилинку. Я чекаю, поки помазання Святого Духа зійде на мене, перш ніж ми почнемо. Я проповідував. Дякую вам за вашу співпрацю.

151 Тепер, кожен з присутніх, де б ви не були, де завгодно у будинку, помоліться всього хвилинку, скажіть: “Господи Ісусе, допоможи мені! Допоможи мені! Дай мені торкнутися Твоєї одежі”. Ісус сказав, — вам відомо, — коли жінка торкнулася Його одежі, Він не відчув цього фізично, але Він повернувся й знав, хто вона, й що вона зробила. В цей післяобідній час Він є той самий Ісус, Первосвященик, якого можна торкнутися відчуттями наших слабостей.

152 Чи вірите ви тепер, кожен з вас, що це є правда, що Бог, який дав цю обітницю, ще раз (і нехай Він з’явить це), що ми живемо у днях Содому? Хто з вас вірить у це, в цьому будинку, просто підніміть свою руку.

153 Ми живемо так, як було у Содомі. Уся система занечистилася — система цього світу, усе, церковна система, політична система.

Не залишилося нічого. Політика настільки розклася. Системи, усюди, наші диктатори — все це розклася. Такою ж стала й церква. Такими ж стали й родини. Просто розкладення, Содом!

154 Потім, пам'ятайте, Бог поставив це перед вами, потім, пам'ятайте, Він сказав, що Він представить Себе у людському тілі й чинитиме подібно як Він чинив перед Содомом, перед тим, як на сцені з'явився обіцяний Син. Він пообіцяв послати того, хто передвістить того обіцяного Сина, — як Він вчинив спочатку, — який представить; й Він сказав: “Коли об'явиться Син людський”.

155 Я не знаю вас. Що ж, місс Томпсон, та жіноча хвороба й ускладнення, ви вірите, що Бог уздоровить вас? Ви можете повірити у це? Повірите? Місс, місс Томас, ви вірите, що Він уздоровить вас? Тоді підніміть свої руки.

156 Одразу за вами сидить жінка. Вона молиться. У неї артрит.

157 У тієї, що сидить поруч з нею, хвороба шлунка, теж молиться. Ви прогавите це, ви не слідкуєте. Ви нетутешні. Ви з Міссісіпі. Ви містер та міссіс Крамер. Якщо ви вірите всім своїм серцем, Ісус Христос уздоровить вас. Якщо ви зможете повірити у це. Вірите? Тоді можете прийняти це. Добре. Підніміть свої руки, щоб люди бачили, що це ви.

158 Я не знаю тих людей. Я ніколи в своєму житті не бачив їх. Необхідно повірити, друже. Він ототожнює Себе. Чи вірите ви цьому, всім своїм серцем? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.]

159 Добродію, чому ви кивнули головою й поглянули на мене отак? Так, добродію. Тому що ви зробили це, я поговорю з вами хвилинку. Ви досить немолодий джентльмен, сидите ось тут, дивитесь на мене. Він подивився на мене з такою ширістю. Він повірив у це. Ви молитесь за когось з інсультом. Але—але ваше головне, про що ви молитесь — ви потребуєте, ви шукаєте хрищення Духом Святим. Правильно. Угу. Правильно. Якщо ви повірите у це! Леді, ви шукаєте роботу. Окрім цього, щоб вам знати, що я Божий пророк, тобто, слуга — ви перенесли дві операції. Через це ви досить слабі. Усякого роду хвороби, духовні труднощі. Я хочу сказати вам, що все це владнано. Ваша віра уздоровляє вас.

160 [Порожнє місце на півці.—Ред.]...сидить просто поруч з вами отам. Вона молиться. Погляньте—но сюди. Він почув вас, і ви торкнулися Його. Не знаю вас, але Він знає. Я скажу вам, про що ви молилися. Ви вірите всім своїм серцем? У вас хвороба жовчного міхура, про яку ви молитесь. Ви вірите, що Бог зцілить вас та вчинить вас здоровою? Ви міссіс Сміт. Правильно. Підніміть свою руку.

161 Бачите, Він ототожнює Себе. Що ж то є? Це Авраамове Насіння, віра, яка була в Авраама, Господь Ісус Христос поміж нами, який підтверджує Своє Слово ознаками, що супроводжують.

162 Хто, скільки з картками, за кого треба буде молитися — підніміть свої руки, в кого є картка? О-о, нам краще розпочинати молитовну чергу.

163 Ви бачите, ви розумієте, адже так? Тепер, той дух не тільки... Це не зціляє. Це тільки позначає, що Він тут. Ваші пастори мають точно такі ж повноваження молитися за хворих. Вони не будуть цього робити; ні, звичайно ж ні. Але вони—але вони мають точно такі ж повноваження — “Оці ось ознаки будуть супроводжувати віруючих”.

164 Тепер, я хочу, щоб сюди вийшли мої друзі-пастори. [Брат Брангам питається у когось: “Чи можна викликати служителів з зібрання?”—Ред.]

165 Хто з присутніх тут пасторів вірить всім своїм серцем, служителі тут, вірять? О-о, дякую вам. А що як ви підніметеся? Підходьте сюди, побудьте зі мною всього хвилинку, прямо ось тут, молитесь за хворих. Проходьте просто сюди. Тепер, спостерігайте за тим, як іде зцілення, слідуйте, щоб відбуватиметься.

166 Я хочу, щоб ви підійшли, сформуvalи отут ось чергу у два ряди. Всього за хвилинку я підйду туди, щоб молитися за хворих. Мені потрібні віруючі пастори, які хочуть засвідчити про себе як про віруючих. Це, ви вірите, — цей ваш прихід сюди, — що ви живете святим, чистим життям. Запам'ятайте, погляньте-но, хто виходить, представляючи Христову Євангелію!

167 Брате Блер, я знаю, що ти там, ти й Брат Пет. Будь ласка, сформууй ту чергу у два ряди, як ти звичайно робиш, ти й Брат Пет.

168 Віруючі пастори, які будуть вірити! Тепер, дивіться, якщо Бог так може ототожнити Себе за допомогою Свого Слова, Своїм Словом, кому з вас відомо, що Біблія, Ісус сказав ось що: “Оці ось ознаки будуть супроводжувати тих, хто увірує. Якщо покладуть свої руки на хворих — ті уздоровляться”? Пастори, ви прийшли сюди, щоб засвідчити про себе як про віруючих. Адже так? Ви віруючі (хіба не так?), ви не стояли б тут. Тепер, що сказав Ісус? “Оці ось ознаки будуть супроводжувати тих, хто увірує”. Я разом з вами — віруючий.

169 Я починаю. Оці ось — то наші люди, а ми — пастирі над цими отарами. Я приходжу, щоб разом з вами зараз закинути свого невода, об'єднати свої зусилля з вашими. І коли ці люди проходилимуть, якщо у вас у розумі є хоча б що-небудь скептичне — викиньте це зараз же; щоб, коли ці люди будуть проходити, тоді кожен з них буде проходити, й ми покладатимемо на них руки — вони зцілятимуться. Чи будете ви тепер вірити всім своїм серцем, кожен? [Служителі кажуть: “Амінь”.—Ред.]

170 Хто з присутніх молитиметься за інших, коли вони проходилимуть, підніміть свою руку — “Я буду молитися”.

171 Пам'ятайте, це може бути ваш батько, ваша мати, ваша донька чи син, сестра чи брат. І якщо це не ваші — це чийсь, що проходитимуть через цю чергу. А що якби то були вони, й вони помирали від раку чи якоїсь жахливої хвороби, ви ж хотіли б, щоб людина була глибоко щирою? Атож, ми хотіли б.

172 Тепер, я вважаю, як ви збираєтеся... Тепер, оці в *цьому* ряду ось тут, цей прохід — станьте з *того* боку, з молитовними картками. Станьте з того боку — усі, хто у правому секторі. Тепер, як будемо робити — стримуйте лівий сектор; у нас буде тиснява, розумієте, й не будемо знати, як, що ми робимо. Гаразд, усі, хто в *оцьому* секторі, ставайте *отут*. Тепер, усі, хто у секторі справа, просто проходите сюдою, бо ви будете підходити, обходити.

173 І, як ви йтимете, як вони будуть виходити, Брате Бордерз? Через бокові двері на вулицю, обходять й знову попадають до будинку.

174 Отож, коли викликатимуть *оцей* ось бік, через декілька хвилин, й вони підніматимуться. І тепер давайте—но подивимось, що... Гаразд, ті, хто у *цьому* секторі — повертайте у цей бік ось сюди. Тримайте свої молитовні картки, підходьте на цей бік. А ви, на балконі, спускайтеся, щоб приєднатися до них біля кінця черги отам. Тепер, оці в *цьому* лівому секторі — переходьте на лівий бік. І потім, розумієте, формуйте свою чергу й вертайтеся *цією* дорогою; повертаєте назад, повертайте у *цей* бік. Розумієте? І ви увіллетеся до черги, тоді в нас не буде ніякої мішанини.

175 І потім, ви, хто угорі на балконі, просто ставайте там у проходах і просто вливайтесь, коли ті йдуть.

176 Тепер, тепер просто починайте проходити назад, кожен, проходите назад, поки не зустрінетеся з *цією* чергою десь *отут*. Просто підходьте, ось *сюди*, просто починайте обходити навколо та ставати у цю чергу *отут*.

177 О-о, що могло б статися просто зараз! Що могло б статися! Це буде час, коли дещо повинно відбуватися. Добре.

178 Ось, правильно, обходьте он *тудою* й ставайте просто у чергу, отак. Обходьте цей прохід. Ось як, зараз.

179 І тепер, коли ви стоїте, кожен на ногах, ми будемо підносити молитву. І це зібрання буде молитися разом зі мною, щоб ви уздоровилися. Тепер, просто майте віру. І не... .

180 Підходьте, далеко ззаду, обходьте й приєднуйтеся до цієї черги отут. Обходьте, зробіть одну велику чергу. Обходьте ось *сюдою* та робіть одну чергу. Ось так.

181 Кожен перебувайте у молитві. Тепер, вірте по-справжньому. Просто не звертайте зараз уваги на натовп. Пам'ятайте, ми—ми обгорнуті Присутністю Ісуса Христа, який розраховує на те, що ми вшануємо те, що Він вчинив поміж нами, маючи віру в Його Слово.

182 Це добре. Тепер буде якраз добре. Думаю, що ця черга формується просто чудово.

183 Тепер, поки вони всі стоять, я хочу, щоб зараз кожна людина в цьому приміщенні схилила свою голову.

184 Господи Ісусе, це скоро має статися. Рішення повинно бути прийняте просто зараз. Чи віримо ми, що Ти тут? Чи любимо ми Тебе? Чи маємо ми, Господи, достатню віру на те, про що ми збираємося прохати? Ці люди, стаючи у чергу, визначаються. Господи, нехай не буде це намарно. Нехай буде так, Господи, що коли вони проходять тут, кожен пройде так, якби вони проходили під Христом, бо ми знаємо, що Він тут. І ми молимо, щоб вони прийняли своє зцілення. Я певен, що навіть у прийдешніх тижнях і тижнях ці люди будуть приходити до своїх пасторів, — жінки, в яких були жіночі хвороби, хвороби шлунка, чоловіки з безсиллям, усякого роду хвороби, — зціляться, будуть говорити: “Знаєте, це просто залишило мене”, — бо вони у Твоїй Присутності. Нехай вони зараз пройдуть й—й візьмуть те, заради чого Ти помер. Вони — Насіння Авраама, й Ти переміг заради них. Нехай вони прийдуть і приймуть те, що Ти дав їм.

185 І, сатано, тебе настільки викривали на цьому тижні, що ти знаєш, що ти — істота, яка зазнала поразки. Ісус Христос завдав тобі поразки на Голгофі. Він воскрес третього дня заради нашого виправдання, і зараз Він стоїть поміж нами. І наша віра дивиться на Нього, а не на тебе чи на твої справи. Залиш цих людей, в Ім'я Ісуса Христа.

186 Добре, починайте чергу. [Брат Брангам та служителі покладають руки на хворих та моляться за кожного у молитовній черзі. Порожнє місце на плівці.—Ред.]

187 Ми зробили точно як наказав нам робити Христос. Хто з вас, що пройшли через ту чергу, повірили, що ви уздоровитеся — підніміть свою руку. Я приєдную свою до ваших.

188 Що ми робили там, наприкінці, як група служителів там; багато хто з них були хворі, — я знав це, — але вони стараються докласти зусилля, щоб привести своє зібрання, чи прийдуть вони, чи ні. Це істинні пастирі. І Святий Дух сказав мені: “Нехай вони візьмуться за руки”. Ми переплели свої серця й сіті разом, і наші молитви, разом.

189 Ісусе, уздоров і їх теж. І вчини їх сильними пастирями, сильними в Господньому Слові.

190 Нехай же Бог, браття мої, нехай Він дасть вам усі бажання вашого серця. Нехай ви будете служити Йому по всі дні й мати силу Божу в своєму житті, щоб служити цим чудовим людям. Нехай Ісус Христос, Який був з нами й з вами повсякчасно, нехай Він зробить Себе більш явним до вас, ніж раніше.

191 Ви, люди, деякі з вас були каліками, можливо, ви протягом якогось часу не будете бачити жодних змін, можливо, ви не

будете бачити жодних змін. Дивіться, що робив Авраам. Не має ніякого значення, що там; це не те, на що ви дивитеся. Не дивіться на свої симптоми. Дивіться на те, що Він сказав. Якщо ви скажете: “Я досі відчуваю біль”, — це не має до того ніякого відношення. Ви виконали те, що сказав виконати Бог. Розумієте, не дивіться на це. Дивіться на те, що сказав Він. Бог сказав, що це є так! Я вірю цьому. А ви вірите? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Я вірю цьому всім своїм серцем.

¹⁹² Допоки побачу вас знову — благословить вас Господь Бог. Мої молитви за вас; ні темна ніч, ні сильний дощ не стануть на перепоні. Я буду молитися за вас. Ви моліться за мене. Доки побачимося знову — благословить вас Бог. Тепер, брат-пастир, ось.

ЗАЙНЯТИ БРАМИ ВОРОГА ПІСЛЯ ВИПРОБУВАННЯ UKR64-0322
(Possessing The Gate Of The Enemy After Trial)

Це Послання, яке Брат Вілліам Марріон Брангам виклав англійською мовою у неділю після обіду 22 березня 1964 року у середній школі Денхем Спрінгс, Денхем Спрінгс, штат Луїзіана, США, було перенесено на папір та надруковано англійською без скорочень. Цей український переклад видається й розповсюджується *безкоштовно* видавництвом “Voice Of God Recordings”.

Видання цієї книги стало можливим завдяки добровільним жертвам віруючих.

UKRAINIAN

©2010 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Адреса для тих, хто бажає написати нам листа російською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

англійською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org